

ДІВІА СІРЬ КНІГЬ

ВІТХАГО ІНОВАГО ЗАВЪ
ТА, ПОМАЗЫКЪ СЛОВЕНСКЪ.

ШЕВРЕНСКА, ВЪБЕЛІНЬСКІИ ІЗЫКЪ,
СЕДМІ ДЕСАТЪ ІДВІМА, БГОМУ
ДРУМИ ПРЕВОДНИКИ • ПРЕЖЕ ВОПЛОЦЕ
НІА ГБА ІСПСА НАШЕГО ІС ХА, Ч Н
ЛЪТА, НАЖЕЛАЕМОЕ ПОВЕЛЪНІЕ ПІТОЛО
МЕА ФІЛАДЕЛЬФА ЦРЯ ЕГЪПЕТСКА •
ПРЕВЕДЕНАГО ЗВОДУ СЪТЦАНІЕМЪ,
ІПРИЛЪЖАНІЕМЪ ЕЛІКО МОЦНО,
ПОМОЦІЮ БЖІЕЮ ПОСЛЪДОВАСА, ІН
СПРАВІСА • ВЛЪТГО, ПОВОПЛОЩЕНІИ
ГА БГА ІСПСА НАШЕГО ІС ХА •

✻ ♣ ✕ ѿ па. ♣ ✻

КНИГА ПІСНА ПІСЕНЬ

Львів 2004 р.в.

ББК 86.37
Б 59

Українське Біблійне Товариство
03190, м. Київ — 190, вул. Баумана 18

Благодійний Фонд „КНИГЧ”
79000, м. Львів, пл. Св. Юра, 5
тел.: (0322) 72-80-12

Віддруковано з готових діапозитивів
ТзОВ „Мастіг”
79039, м. Львів, вул. Луцького, 28
тел./факс: (0322) 233-62-74

КНИГИ ПРИПОВІДОК, ЕКЛЕЗИЯСТА, ПІСНІ ПІСЕНЬ, МУДРОСТІ ТА СИРАХА

Зі серії **Острозька Біблія**, яку опрацював та приготував до друку єрмнх. архимандрит др. Рафаїл (Роман Турконяк)

В цьому томі подано Книги Приповідок, Еклезіяста, Пісні Пісень, Мудрості та Сираха, двадцятьчетверту, двадцятьп'яту, двадцятьшосту, двадцятьсьому та двадцятьвосьму Книги Старого Завіту. Це перевидання Тексту п'ятьох Книг **Острозької Біблії** з 1581 р.б. Текст друковано такими самими черенками, що й оригінальний текст, тільки додано пробіли між словами та критичний апарат, в якому вказано старогрецькі чи єврейські тексти, вживані при перекладі Біблії. Паралельно подано також український переклад.

ISBN 966-7136-50-7

© єрмнх. Рафаїл (Роман Турконяк)

ВСТУП

В першу чергу бажаю подякувати всім, що мені в будь якій мірі допомогли, щоби цю працю видати, і щоби вона побачила денне світло.

Особливу подяку складаю Слuzі Божому Патріярхові Йосифові Сліпому за його довіря до мене, бо з його бажання і на його доручення я за це діло взявся 1975 р.б.. Бажанням Слуги Божого Патріярха Йосифа було, щоби наша Церква мала повний український переклад Святого Письма з церковнослов'янської мови. Спершу до цього використовувалося текст Синодального видання Св. Письма, а опісля, коли придбано з Оксфорду текст Острозької Біблії на фотографічній плівці, рішено виконати повний переклад з Острозького тексту.

Оскільки при порівнанні тексту Острозької Біблії з текстом грецької Септуагінти виявилось, що є не малі розбіжності, вважалося за доцільне провести порівнання обох текстів, і відтак подати читачеві текст Острозької Біблії з замітками та з українським перекладом.

Працю значно улегшило факсимільне видання Острозької Біблії, яке появилось з нагоди Ювілею Тисячоліття Християнства України заходами Братства св. Апостола Андрея в Канаді, а відтак доступ до оригінального видання Острозької Біблії в Центральному Архіві міста Львова.

Бажаю тут також подякувати бувшому Директорові Центрального Архіву бл. п. Мацюку Оресту Ярославовичу, теперішньому директорів Центрального Архіву Пельц Діані Іванівній та бібліотекарям за можливість безперешкодно працювати в Архіві над остаточною коректурою церковнослов'янського тексту.

Читачеві даємо оригінальний текст Острозької Біблії і його український переклад в надії, що він хоч в дечому спричиниться до духовної обнови на Землях України і на поселеннях.

єрмнх. Рафаїл

Принципи праці та Джерела

Основний принцип – це якнайточніше передати оригінальний церковнослов'янський текст Острозької Біблії.

Для цього відтворено букви і шрифт Острозької Біблії з деякими відмінностями. Для кожної букви відтворено ту, яка найбільше вживана в тексті: коли буква має більше, ніж одну форму. Всі скорочення тексту і подання букв в тексті збережено такими, якими вони є в оригіналі. Церковнослов'янський текст передано докладно, без винятків, але слова поділено за сучасними правилами. Між окремими словами дано пробіл, а коли частину слова переноситься до наступного рядка подано риску за сучасними правилами правопису. В оригіналі слова дуже часто не відокремлені пробілом, або пробіл дано посеред слова, і вкінці рядка частини слова перенесені до наступного рядка без відміток.

Поділи на глави передано за оригінальним текстом Острозької Біблії також у випадках коли він відмінний від того, що є в грецьких виданнях. Поділу на стишки в тексті не подано, бо такого поділу немає в оригіналі, однак в українському перекладі такий поділ дано, щоб улегшити читачеві пошук відповідного місця в інших Бібліях. Оскільки є різні поділи на глави і стишки, то тут використовується поділ критичного видання.

Відмінності між церковнослов'янським текстом і грецьким виданням Книги Пісня пісень *Septuaginta, Id est Vetus Testamentum graecae iuxta LXX interpretes, edidit Alfred Rahlfs, Duo volumina in uno, Stuttgart, Deutsche Bibelgesellschaft, 1979*, зазначено в тексті круглими () та квадратними [] дужками.

Круглі () дужки вказують на те, що текст **не має** відповідника в грецькому виданні. Якщо в круглих дужках використано риску (-), це означає, що в церковнослов'янському тексті бракує тексту, який знаходиться в грецькому виданні. Коли після круглих дужок подано число, напр. ()⁵ (-)⁸ – відмінності грецького тексту подано у відсилці під тим числом, в кінці тієї ж сторінки. При складанні тексту вжито всіх заходів, щоб відсилки ніколи не переносилися до наступної сторінки, бо вважалося, що це значно читачеві ускладнить пошук за відповідною відсилкою.

Квадратні [] дужки вказують на те, що **є відповідник** в грецькому тексті. Оскільки після квадратних дужок слідує число, напр. []⁵ – у відповідній відсилці можна знайти перелік грецьких текстів, які мають текст тотожний з церковнослов'янським. Якщо в квадратних дужках поміщено риску [-] – це вказує, що є грецькі тексти, в яких також не поміщено той же текст, якого немає в церковнослов'янському тексті. Коли читач піде до відповідної відсилки, знайде подано грецький текст, якого немає в церковнослов'янському, і також перелік грецьких джерел, в яких немає того ж тексту.

Основним джерелом для цієї порівняльної праці це вище цитоване видання грецького тексту видане в місті Stuttgart. Всі відсилки до джерел взято з цього тексту а також збережено форму та порядок відсилок, щоб зацікавлений читач міг

легко віднайти відповідне місце і перелік джерел у виданні, з якого вони запозичені. Тут подано лише відсилки до джерел, перелік джерел та пояснення скорочень, які були потрібні для цієї праці, а повний перелік всіх джерел, відсилок та скорочень для септуагінти слід шукати в повище цитованому виданні грецького тексту.

У випадках де подано паралельно два тексти В і А, відклики без виключення зроблено до грецького тексту А.

Вважаю доцільним підкреслити, що ця праця являє собою перевидання церковнослов'янського тексту Біблії, яка появилася в Острозі 1581 р., яку доповнено пояснення з грецького видання у відсилках, однак оригінальний текст **не змінено і не пристосовано** його до критичного грецького тексту. Всі розбіжності вказано в тексті при допомозі круглих та квадратних дужок, а далші тлумачення поміщено в відсилках. До тексту додано лише пробіли між словами та ризкою вказано перенесення частини слова в наступний рядок, згідно з сучасними правилами правопису.

Український переклад, який поміщено поруч з церковнослов'янським текстом, – це переклад церковнослов'янського тексту, до якого додано поділ на стишки, хоча його в церковнослов'янському тексті немає.

Вважаю за доцільне попередити читача, що поданий переклад не є літературно та мовно досконалий. Його подано з метою полегшення при читанні зрозуміння старослов'янського тексту, а також і чисел, які в українським тексті подано т. зв. арабським цифрами.

Перелік джерел, знаків та скорочень.

Septuaginta, Id est Vetus Testamentum graecae iuxta LXX interpretes,
edidit Alfred Rahlfs, Duo volumina in uno, Stuttgart, Deutsche Bibelgesellschaft, 1979

A = Александрійський кодекс, V в., Бритійський Музей, Лондон.

B = Ватиканський кодекс, IV в., гр. 1209, Рим.

S = Синайський кодекс, IV- V вв. раніше СПетербургу, сьогодні Лондон.

V = Venetus, V в., Венеція, Рим.

* = Первинний текст списку.

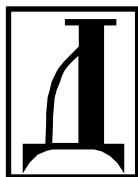
† = Текст підтверджений цитованими списками та одним списком маюскулів.

c = Вказує на пізніші поправки внесені до первинного тексту.

(КНИГА) ПѢСНЬ ПѢСНІС (ЦРЬ
СОЛОМОНА)¹

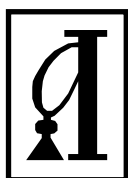
1 Книга “Пісня пісень”
царя Соломона.

Гла̑а а̑.

а лобжегѣтъ мѧ ѿ лобзѧніѧ оуспѣтъ сво-
нхѣтъ, ꙗко бѣга сесца твоя паче вина, и
бѣна міра твоего паче всѣхѣтъ аромѧтѣтъ.
міро нзлѧно нма твое, сего ради ѿро-
ковица възлюбѣша тѧ (и) прѣблѣкошѣ тѧ.
въ слѣдѣтъ тебе въ бѣню міра твоего птечѣмѣтъ. въ-
веде мѧ црѣ въ лѣжницѣ свою, възрадѣемѧ и возбесе-
лимѧ о тѣбѣтъ, възлюбимѣтъ сесца твоя, ппаче вина
правосѣтъ възлюбѣ тѧ. ѣрна есмь (ѧ) и добри дщери
ѣрлѧмѣтскѧ. ꙗко сѣла кедрѧска, (и) ꙗко кѣжа сало-
моѧ. не зрѣтѣ мене ꙗко азѣтъ есмь оуцрѣмена, ꙗко прѣз-
рѣтъ мѧ слѣнце. снѣве мѣтѣре моя сварахѣсѧ о мнѣтъ. по-
ложѣша мѧ спража оу виноградѣхѣтъ, винограда моего
не сохранихѣтъ. възвѣстѣнѣ мнѣ егоже възлюбѣ дѣла моя,
гдѣтъ пасѣши (и) гдѣ опочѣвѧеши въ полуднѣ. да не
когда бѣдѣтъ ꙗко облагѧющѧса по спѧдѣхѣтъ дрѣвогѣтъ
твоеѧ. ѣще не оувѣде самѣю тѣбе дрѣвѣтъ въ женѧхѣтъ,
нзындѣтъ тѣ въ пѧпѧхѣтъ пѧспѣтъ, и пѧси кѣзлѣ-
ца твоя оу кѣцен пѧспѣтѣрѣкнхѣтъ. (кѣни мои)² въ ко-
лесницѣ фараоновѣтъ, оуподѣнѣтъ пѧ близѣтъ мене. чпѣо
оуукрашѣнѣ лѧнитѣ твоеѧ ꙗко горлицѣ, вѣѧ твоя
ꙗко монѣтѣ. Подѣбѣе злѧтѧ стѣтворѣнѣ тѣ стѣ пѣспро-
тѧми сребрѧ. дѣндеже црѣ на восклонѣнѣнѣ его, мѧспѣ
драгѧ дѧспѣтъ бѣню свою. вѧзѧнѣе стѣпѧнѣ сестрѣи мо-
ѧ (-)³, посреди сесцѣ мойхѣтъ въ дворѣтѣсѧ. грезнѣтъ ѿ
кѣпра сестрѧ моя мнѣтъ въ виноградѣтъ (гѧдове)⁴. сѣ
ѣси дрѣвѧ нскрѣмѧа моя, ѣе ѣси дрѣвѣ очи твоеѧ голѣ-
бѣнѣ. сѣ ѣспѣ дрѣвѣтъ брѧтѣтъ мои и ѣще красенѣтъ,
одрѣтъ нашѣтъ стѣ оствѣнѣнѣемѣтъ. прѣклѧдѣн (дрѣмѣ наш-
его)⁵ кѣдрѣвѧ, (и) стѣла (-)⁶ кипарѣснѧа.

Гла̑а, б̑.

зѣтъ цѣтѣтъ полнѣи (и) крѣнѣтъ оудолнѣи.
ꙗко крѣнѣтъ въ тернѣи, тѧко нскрѣмѧа
моя посредѣтъ дщѣрѣи. ꙗко ꙗблонѣ посредѣтъ
дрѣвѣтъ лѣсныхѣтъ, тѧко брѧтѣтъ мои посре-
дѣтъ снѣвѣтъ. пѣ сѣнѣ его въсхѣтѣхѣтъ и сѣ-

Глава 1

2 Хай він мене поцілує поцілун-
ком своїх уст. Бо твої груди кращі від
вина, 3 і запахність твого мира понад
всі аромати. Твоє ім'я – вилите миро.
Задля цього дівчата тебе полюбили 4
і притягнули тебе. Ми біжимо вслід
за тобою за запахом твого мира. Цар
мене ввів до своєї спальні. Зрадіємо і
розвеселимося тобою, любитимемо
твої груди понад вино. По правді, він
тебе полюбив. 5 Я є чорна і гарна.
Дочки ерусалимські, так як кеदारські
поселення, так як кожухи Соломона.
6 Не глядїть на мене, бо я є чорна, бо
на мене поглянуло сонце. Сини моєї
матері сварилися через мене, поста-
вили мене сторожкою у виноградни-
ках. Я не стерегла мого винограду. 7
Сповісти мені, кого любила моя
душа, де пасеш і де спочиваєш в по-
лудень. Щоб я не стала такою, як та,
що криється в стадах твоїх друзів. 8
Якщо не пізнала ти себе, гарна між
жінками, вийди ти за п'ятами пасту-
хів і паси твоїх козлів при поселен-
нях пастухів. 9 Мої коні у фараоно-
вих колісницях. До них уподібнив я
тебе, моя близька. 10 Якими гарними
є твої щоки, як горлиці, твоя шия, як
намисто. 11 Зробимо тобі подоби зо-
лота зі срібними цятками. 12 Доки
цар на його кріслі, дорога мазь ви-
дасть свій запах, 13 пучок стакту моєї
сестри поселиться посеред моїх гру-
дей. 14 Моя сестра для мене – китиця
з кипра (=рослина) у Гаддових вино-
градниках. 15 Ой ти є гарна, моя
близька! Ой ти є гарна! Твої очі го-
лубині. 16 Ось ти є гарний, мій брате.
І ще красень – наше ліжко з покрит-
тям, 17 балки нашого дому кедрові, і
стеля кипарисова.

Глава 2

1 Я – польовий цвіт і лелія доли-
ни. 2 Як лелія в тернині, такою моя
близька посеред дочки. 3 Як яблуня
між лісовими деревами, таким мій
брат посеред синів. Під його тінь я
побажала і сіла, і його овоч солодкий

¹(ο εστιν τω Σαλωμων) ²(Τη ιππω μου) ³(-εμοι) ⁴(Εγγυαδδι) ⁵(οικων ημων) ⁶(-ημων)

2,3 Пісня пісень 3,5

в моїм горлі. 4 Введіть мене до хати вина, покладіть для мене любов. 5 Скріпіть мене миром, покладіть мене між яблуками, бо я є зранена любов'ю. 6 Його лівиця під мою головою, і його правиця мене обіймає. 7 Заклинаю я вас, ерусалимські дочки, в силах і кріпостях поля, якщо піднімете і розбудите любов, доки не забажає. 8 Голос мого брата ось так прийде, скаючи на горах і перестрибуючи на вершках. 9 Мій брат є подібним до сарни чи молодого оленя на ветильських горах. Ось цей став за нашим муром, дивлячись крізь вікноце, приглядаючись крізь мережу. 10 Мій кривний відповідає, і каже мені: Встань і ходи, моя близька, моя красуне, моя голубко. 11 Бо ось минула зима, пройшов дощ і пішов собі, 12 на землі з'явилися квіти. Настав час підрізати дерева, в нашій землі чути голос горлиці, 13 фіга видала свій цвіт, виноградники, дозріваючи, видали запах. Встань і іди, моя близька. Моя красуне, ходи. 14 І прийди ти, моя голубко, до схованки, камінь близько стіни. Покажи мені твій вид і дай мені почути твій голос. Бо твій голос солодкий і твій вид гарний. 15 Схопіть нам малих лисів, що нищать виноградники, бо виноградники наші дозрівають. 16 Мій брат для мене і я для нього, що пасе в леліях. 17 Доки не настане день, порушаться тіні, повернися. Уподобнися, мій брате, до сарни чи молодого оленя на довколишніх горах.

Глава 3

1 На моєму ліжку вночі шукала я того, кого полюбила моя душа. Шукала його – і не знайшла його. Закликала до нього – і він не почув мене. 2 Встану ж і обійду довкруг по місті, і по торговицях, і по вулицях шукатиму того, кого полюбила моя душа. Шукала я його – і не знайшла. Кликнула його – і він не почув мене. 3 Знайшли мене сторожі, що ходять по місті. Чи ви бачили того, кого полюбила моя душа? 4 І як я трохи від них відійшла, і знайшла я того, кого полюбила моя душа. І я схопила його і не відпустила його, аж доки не ввела його до дому моєї матері і до покою тієї, що мене зачала. 5 Заклинаю я

доухъ, и плодъ его сладокъ въ горьгпани моѣмъ. во-
ведѣтъте мѧ въ домъ вина, вчинитѣ на мѧ лю-
бовь. оуптвердитѣ мѧ въ мирехъ, положитѣ мѧ
въ яблоцехъ, ꙗко оуязгвлѣнна єсмь любовію азъ.
шлїца его по главою ми, и десница его обѣи-
метѣ мѧ. Заклаѡ въ дщери іерлїмѧ, въ силахъ
и крѣпостехъ сѧля. аще воспѧнетѣ и въспѧвитѣ
любовь дондеже въсхоцетѣ. Гласъ братѧ моѣго, сѣ
пѧко прїиде скачѧ на горы (и) прескачѧ на хлѣмь.
подобенъ єсть братѣ мои сернѣ, илн младѣ єлени
на горахъ ведильскїѣ. сѣ сїи спомѧше за спѣбною
нашею, прегладѧа оіконцемъ прегладѧаи сквозе
мрежѣ. ѡвѣщѧетѣ братѣ мои и глѣетѣ мнѣ.
въспѧни (и) прїиди ближнѧа моя добраа моя
голубице моя. ꙗко же зима прѣиде, дождѣ ѡнѣде
(и) прѣиде въ себѣ. цвѣтѣи ѧвнѧсѧ на землї,
время ѡрѣзанїѧ прїспѣ. гласъ горлицы слышанъ
въ землї нашеи, смѡквы изнесе цвѣтѣтѣ свои. вино-
градї зрѣюще дѧша воіню. въспѧни (и) прїиди
ближнѧа моя добраа моя (-)¹. (градн) и прїи-
ди пѣ голубице моя въ покрѡвѣ, каменѣ близѣ
прѣспѣнїѧ. ѧвнѣ ми зрѧктѣ пѣви, и оуслышанъ
сѣтворн ми глѧ пѣви, ꙗко гласъ пѣви сладокъ и
образъ пѣви красенъ. и мѣтѣте намѣ лїси малїѧ
губѧщїѧ виноградѣ. и виноградї наші призрева-
юутѣ. братѣ мои мнѣ и азъ ємѣ. пасѣи въ
крїнахъ, дондеже дхнетѣ днѣ, (-)² двїгнѣтѣсѧ
сѣни. обрагнѣсѧ оуподобнѣсѧ братѣ мои сернѣ илн
младѣ єленю, на горы оікрѣпнѧѧ.

Гла, ҃.

И

а лѡжи моѣмъ в ноци иискаѣ егоже въз-
любн дѧша моя. иискахъ его и не оберѣ-
птохъ его, възвахъ его и не послуша
мене. въспѧнѣ оубо и обындѣ въ гра-
дѣ, и на трѣжицехъ и на спогнахъ,
(-)³ поицѣ ѣгоже възлюбн дѧша моя. поискахъ его
и не оберѣптохъ (-)⁴, (звахъ и и не послуша мене).
оберѣптоша мѧ спрегѣщїи (и) обѣхѡдѣщїи въ
градѣ. (внѣдѣстѣ лн єгоже възлюбн дѧша моя)⁵. (и)
ꙗко мало прендохъ ѡ ннѣ (и)⁶ оберѣптохъ егоже въз-
любн дѧша моя. (и) оудрѣжѧхъ его и не оспѧ-
внхъ его дондеже въведохъ и въ домъ мѣтре мо-
єѧ, и въ клѣтѣ зачѣншїѧ мѧ. Заклахъ васѣ

¹(-περιστερα μου) ²(-και) ³(-και) ⁴(-αυτου) ⁵(3-6,1,2) ⁶(εως ου)

3,5 Пісня пісень 4,12

дщери ієрлімскія въ силахъ и въ крѣпостяхъ
селныхъ, аще двѣжете и въздвѣжете любовь до-
деже аще хочете: ꙗко сѣа въсходящія ѿ пу-
стыни. ꙗко стѣло двѣмѣса кадаще смирна и
ливанъ, (и) ѿ вѣхъ вонь миробарца. Сѣ одръ (соло-
монъ)¹. ꙗ, силныхъ оскрѣтитъ его ѿ силныхъ илѣвъ,
вси илѣви (оружіа)² наострени на брань, мѣ (о-
ружіе)³ его на бедръ его ѿ оужаса в ночи. Поел-
никъ сотвори себѣ црѣ (соломонъ)⁴ ѿ древесъ ли-
ванскихъ: столпы его сотвори серебряны, (-)⁵ въскло-
неніе его злато, въхожденіе (же) его баграно
внѣтрѣ его каменое прострѣніе, любовь ѿ дщери
ієрліскъ (дщера сїона) изыдѣте, и видѣте въ
црѣ (соломонъ)⁶ въ вѣтцы в немже вынчѣ его мѣти
(-)⁷ въ днь женипвы его, и въ днь веселіа рѣца
его.

Гла, д:

є єси добра ближняя моя сє єси добра.
Очи твои голубине, развѣ замлѣчанаго
твоєго. власи твои ꙗко стада козицѣ,
ѣже ѿкрышасѣ ѿ галаада. зѣбы твоѣ
ѣже стада пострыженія, ѣже изыдоша
ѿ купели: (и) вѣ двоеплодны, и бѣродащія нѣсѣтъ
в нѣ. ꙗко врьвь чрѣвлена оустѣ твои, и бѣстада
твоѣ красна. ꙗко обращеніе шипика ѣблоко твоє,
развѣ замлѣчанаго твоєго. ꙗко столпы дѣдѣтъ
шіа твоѣ, стѣдѣнѣ въ далпнѣдѣ: тысѣца цѣ-
пѣвъ внѣсѣтъ на нѣ, (и) всѣ стрѣлы силныхъ.
дѣтъ сѣсца твоѣ ꙗко дѣтъ млѣды близнеца сръны
пасоміи въ цѣвѣтѣхъ, дождеже дхнѣтъ днь, и
подвѣгнѣтѣ сѣбѣ: Пондѣ (-)⁸ кѣ горѣ смірнен и
ко хлѣмѣ ливанскѣ: всѣ добра [-]⁹ ближняя моя,
и порока нѣсѣтъ в тебѣ: градѣ ѿ ливана не-
вѣстѣ градѣ ѿ ливана, прїидѣ и прїидѣ и з на-
чала вѣтры ѿ главы санира и ермона, ѿ оградѣ
львовыхъ, (и) ѿ горѣ пардалѣовѣ. оустѣдны насѣ
стѣтвори сѣстѣро (наша)¹⁰ невѣстѣ, оустѣдны насѣ
рѣ-
творила єси въ єдинѣ ѿ оцїю твоєю, (и) въ єди-
номѣ монѣсѣтъ шїи твоєѣ. ꙗко оудобрѣстѣ сѣс-
ца твоѣ сѣстѣро моя невѣстѣ, ꙗко оудобрѣстѣ
сѣсца твоѣ пѣче вина, и вѣна рїзѣ твоѣ пѣче
вѣхъ аромѣ: сѣпѣтѣ и скапѣютѣ оустѣнѣ твоѣ не-
вѣстѣ, мѣ и млѣко пѣ и зѣікомѣ твоѣ. и бѣговоніе

вас, дочки Єрусалиму, в силах і в крї-
постях польових, якщо піднімете і
розбудите любов, доки не забажає. 6
Хто ця, що виходить з пустині, ди-
мить як стебло, що кадить смирною і
ливаном та всіма пахощами того, що
робить миро? 7 Ось Соломонове ліж-
ко, 60 сильних довкруг нього з силь-
них ізраїльських, 8 всі, що мають
зброю вигострену для війни: муж
його зброю на його бедрі від страху
вночі. 9 Цар Соломон зробив собі но-
сила з ливанських дерев, 10 його
стовпи зробив срібними, його покри-
вало золоте, вихід же його багрянний,
всередині в ньому кам'яна долівка –
любов від єрусалимських дочок. Сї-
онські дочки, 11 вийдїть і погляньте
на царя Соломона, на вінєць, яким
увінчала його матір в день його шлю-
бу і в день радості його серця!

Глава 4

1 Ой ти є гарна, моя близька! Ой
ти є гарна! Твої очі голубині, виняток
– твоє мовчання. Твоє волосся, наче
стада кіз, які відкрилися від Галааду.
2 Твої зуби, наче стрижені стада, які
вийшли з купелі, і всі двоплідні, і
бездїтної між ними немає. 3 Твої гу-
би, як червоний шнурочок, і твоѣ мо-
ва гарна. Як обертання гранатового
яблука – твоє яблуко без твоєго мов-
чання. 4 Твоѣ шия, як Давидова баш-
та, збудована в Талпиоті. На нїй ви-
сїть тисяча щитів і всі стріли силь-
них. 5 Двоє твоїх грудей, як два ма-
люки-близнята сарни, що пасуться в
квітах. 6 Доки не настане день і тїні я
пїду до гори смірної і до ливанського
вершка. 7 Моя близька уся гарна, і в
тобї немає недолїку. 8 Ходи з Лив-
вану, невісто! Ходи з Ливану. Прий-
ди і перейди від початку віри, від го-
лови Санира і Ермона, від левових
кубол і від леопрадових гір. 9 Ти
сердешними нас зробила, наша сес-
тро. Невїсто, сердешним зробила нас
одними твоїми очами і одним намис-
том твоєї шїї. 10 Які гарні твої гру-
ди, моя сестро. Невїсто, які добрі є
вони, твої груди, понад вино, і запах
твоєї одежі понад всі аромати. 11
Твої губи, невісто, – крижки меду.
Вони викапують, мед і молоко під
твоїм язиком. І запах твоєї одежі, як
запах Ливану. 12 Моя сестра-невіста

¹(Σαλωμων) ²(ρομφαιαν) ³(ρομφαια) ⁴(Σαλωμων) ⁵(-και) ⁶(Σαλωμων) ⁷(-αυτου) ⁸(-εμαντω) ⁹[-ει V] ¹⁰(μου)

4,12 Пісня пісень 5,13

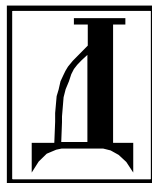
– замкнутий сад, закритий сад, запечатане джерело. **13** Віття твоє – сади гранатових яблук з плодом гілки дуба, овоч з нардом, **14** нард і сафрон, тростина і цинамон з усіх ливанських дерев, смирна і алое з усіма першими мирами, **15** джерело саду і криниця живої води. І витікає з Ливану. **16** Встань, півночі, і ходи півдню, і повій в моїй огорожі! І нехай розтікаються твої аромати.

рїзѣтъ твоеѣ нѣко бѣгоууханіе ливана. врыпогрѣ заключенѣ сестро моя невѣстѣ, ограда заключена испочиникѣ запечатлѣтъ. посланіа твоя (сади)¹ шипковѣ съ плодѣ. вѣтви дуба съзрѣніе со нардѣ, нарда ѣ крококетѣ. прогѣ ѣ кенамѣ, ѡ вѣтвѣхъ дровѣ ливанскіхъ. смѣна [нѣ]² алон съ вѣтви прѣвѣми мѣрами. испочнѣ [ограды, нѣ]³ кладѣзь воды живы ѣ вкоренѣющіа ѡ ливана. вѣстѣани стверѣ, ѣ градн юже, [нѣ]⁴ повѣи въ оградѣ моѣ, ѣ да пѣкѣ аромѣты твоя.

Глава 5

16 Нехай мій брат зійде до своєї огорожі і хай їсть з плоду дубового вершка. **5,1** Я ввійшов до моєї огорожі, моя сестро-невісто, я зірвав смирну з моїми ароматами, я з'їв мій хліб з моїм медом, я випив моє вино з моїм молоком. Їжте, мої близькі! І пийте, і упийтеся, брати! **2** Я сплю і моє серце чуває. Голос мого брата, він стукає в двері: Відкрий мені, моя сестро і моя близька. Моя голубко, моя досконала. Бо моя голова наповнилася роси і моє волосся наповнилося краплями ночі. **3** Я скинула мою одіж – і як одягнуся в неї? Я помила мої ноги – і як їх бруднити? **4** Мій брат послав свою руку крізь отвір, і моє нутро затріпотіло через нього. **5** Я встала, щоб відчинити моему братові, мої руки закапали смирною і мої пальці повні смирни на ручках замку. **6** Я відкрила моему братові – а мій брат пішов. Моя душа вийшла в його слово, я його шукала і не знайшла його, заклікала до нього – і він не почув мене. **7** Знайшли мене сторожі, що оточували місто, мене побили і мене зранили, верхню одіж в мене забрали сторожі мурів. **8** Я заклинаю вас, ерусалимські дочки, в силах і в кріпостях поля! Якщо знайдете мого брата, сповістіть йому, що я є зранена любов'ю. **9** Який брат твій від брата, красуне між жінками? Який брат твій від брата, що так ти нас заклінаєш? **10** Мій брат білий і красень, вибраний з-поміж десятих тисяч. **11** Його голова – золота голова. Його волосся розпливчасте і чорне, наче у ворона. **12** Його очі, як голубині на повені вод, вимиті в молоці, що сидять в повені вод. **13** Його щоки, наче посудини ароматів, що ви-

ГЛА, ҃.

а снідегѣтъ братѣ мои въ оградѣ свои, ѣ да нѣгѣтъ ѡ плода верха дубоваго (-)⁵. вѣтвѣдохѣтъ въ оградѣ мои сестро моя невѣстѣ, обѣими змирънѣ (-)⁶ съ аромѣтѣми мойми. нѣдохѣтъ хлѣбѣтъ мои съ мѣдомѣтѣ мой, пѣхѣтъ вино мое съ млѣкомѣтѣ моймѣтѣ. ѣдѣгѣтъ блѣжнѣи [мон]⁷ ѣ пѣгѣтъ, ѣ оупѣгѣгѣтъ братѣи. ѣзѣтъ сплю ѣ ѣрце мое бѣдѣ. глѣ братѣа моего оударѣ въ дѣри, ѡверѣи мѣи сестро моя ѣ блѣжнѣа моя голубѣце моя стѣврѣшенѣа моя. нѣко глава моя напѣлѣнѣа росы, ѣ влѣсы мои оокрѣпѣшѣа нѣцѣю: стѣвлѣкѣсъ съ рѣзы моеа, (нѣ) кѣко обѣлѣкъа в нѣю оумѣи нѣси мои, (нѣ) кѣко осквернѣю нѣхѣтъ. братѣтъ мои посла рѣкъ свою ѡ скѣжнѣтъ, ѣ чрѣво мое вѣстѣрѣпѣтъ ѡ него. вѣстѣѣ ѣзѣтъ ѡверѣгѣти братѣтъ моѣмѣтъ, рѣцѣтъ мои нѣскапѣша змирънѣтъ, (нѣ) прѣстѣты мои змиръны пѣаны на рѣкѣѣ заключѣніа. ѡверѣзѣѣ ѣзѣтъ братѣтъ моѣмѣтъ, (нѣ) брѣ мои прѣнде. дѣша моя нѣзынде въ слово ѣго. вѣзѣскѣхѣтъ ѣго ѣ не обрѣтѣтѣѣ ѣго, звѣхѣтъ ѣго и не послѣша мене. обрѣтѣтѣѣша мѣа стѣрѣжеѣ оокрѣжѣющѣи грѣ, бѣша мѣа (нѣ) нѣзѣнѣша мѣа, вѣзѣша вѣрхнѣю рѣзѣтъ [-]⁸ ѡ мене стѣрѣжѣе стѣбнѣи. заклѣхѣтъ вѣ дѣцѣри ѣрлѣскѣи в сѣлахѣтъ ѣ въ крѣпѣстѣѣ сѣла. ѣцѣ обрѣцѣгѣтъ братѣа моего [вѣзѣвѣстѣгѣтъ]⁹ ѣмѣтъ, нѣко оунѣзѣвлѣнна лѣбовѣю ѣзѣтъ ѣсемѣ: ѣтѣо братѣтъ твоеи ѡ братѣа, дѣбраа въ женѣ, чѣтѣо брѣ твоеи ѡ братѣа, нѣко тѣко заклѣ нѣ. братѣтъ мои бѣблѣтъ ѣ красенѣтъ, нѣзѣрѣнѣ ѡ пѣемѣтъ. глава ѣго зѣлѣтъ (глава)¹⁰. влѣсы ѣго ширѣки (нѣ) чѣрны нѣко врѣнѣтъ. очѣи ѣго нѣко голубѣне на нѣсполненѣе вѣ, нѣзѣмовѣни въ млѣцѣтъ, стѣдѣцѣи въ напѣлѣнѣи вѣдѣтъ. лѣнѣгѣты ѣго нѣко фѣ-

¹(παραδεισος) ²[S^{ct}] ³[B] ⁴[BS] ⁵(-αυτου) ⁶(-μου) ⁷[S^v] ⁸[-μου S] ⁹[S] ¹⁰(και φαξ)

Алы ароматны прозвбачаюци блговоніе: оустны ѓго крны каплюци змиры полны. рцѣ ѓго круглы златѣ, наполены дерзостн: чрево ѓго бѣква слоноба на камени сафирове. лѣстѣ ѓго сплѣтѣ мрамуровы, основаны на степенѣ златѣ. вѣдѣ ѓго нѣко ливанѣ избранѣ, (и) нѣко кедрове. горпаны ѓго сладоствѣ и вѣсь вѣжѣлѣнїа, сїи братѣ мои, и сїи ближнїи мои дщери іерлїма. Гдѣ шїде братѣ твои добраа вѣ женѣ камо призрѣ братѣ твои, и вѣзвѣщѣмѣ ѓго с тобою.

Гла, 5.

Братѣ мои снїде вѣ оградѣ ѓго. (и) вѣ мѣстѣ)¹ ароматн, плѣтѣтѣ вѣ оградѣ, и събратѣ крны. азѣ братѣ моѣмѣ и братѣ мои мнѣ, пасыи вѣ крнѣхѣ: добраа [-]² и ближнаа моа нѣко блговолѣнїе, красна нѣко іерлїмѣ. оужастѣ нѣко вчинѣне. Обратѣ очн твои прамо мнѣ нѣко пїи вѣскрилістѣ ма. влѣн твои нѣко спадѣ козїнѣхѣ нѣже вѣзындѣша ѡ галада. зѣбы твои нѣко спадѣ посприжѣны нѣже вѣзындѣша ѡ купели, вѣн близнѣствѣлюци и бещлѣнїа нѣстѣ в нїхѣ. нѣко верѣ червлѣна оустны твои, и бесѣда твоа красна нѣко оброщѣнїе шїпка нѣблонѣ твоа, кромѣ замолчанаго твоего. 2, сѣтѣ црѣ, и її, наложницѣ, и юнѣ нѣже нѣстѣ числа. ідина істѣ голубїца моа, съврьшѣнаа моа (-)³ істѣ мѣтѣрн іа, избрана [-]⁴ родившѣн ю. вѣдѣша ю дщери (сїоскїа) и блѣнша ю. црѣ и наложницѣ (вѣсхвалїша)⁵ ю кптѣ сїа прїнїкаюци нѣко оупро, добра нѣко лѣна, избранна нѣко слнѣ, вѣ оужастѣ нѣко вчинѣна: вѣ оградѣ орѣховѣ стнїде вѣдѣтѣ, (и) вѣ плоды потїка. вѣдѣтѣ ище вѣсцѣтѣ виногрѣ, (и) вѣзрастѣша ли шїпки. тамѣ да сѣсца моа тѣбѣ. Не разлѣмѣ дша моа, положи ма на колеснїцы (амїнодѣвлї)⁶. Обратѣнаа обратѣнаа сѣламїтїно, обратѣнаа (-)⁷ и оузрїмѣ вѣ тѣбѣ.

Гла, 3.

Кптѣ вѣдїтѣ оу сѣламїтїнѣ прїходѣщѣн нѣко лїкн (полїса)⁸. іптѣ красншасѣ спогы твоа вѣ облїїи (твоемѣ) дщѣра [амїнодѣвоѣ]⁹. чїны бѣдрѣ твою подѣбнї оу-

дають запашнїсть. Його уста – лелїї, що капають, повні смири. 14 Його руки – круглі, золотї, повні смїливостї. Його живїт – слоноба таблиця на сафїровїм каменї. 15 Його литки – мармуровї стовпи, закрїпленї на золотих основах. Його вїд, як вїбраний Ливан і як кедрї. 16 Його горло – солодїсть, і вїн увесь – пожаданнїя. Це крѣвний мїй і це мїй близький, ерусалїмскї дочкї. 6,1 Куди пїшов твїй брат, красуне мїж жїнками? Куди заглянув твїй брат? І пошукаемо його з тобою.

Глава 6

2 Мїй брат пїшов до його огорожї і до мїсць ароматїв, щоб пасти в огорожах і збирати лелїї. 3 Я для брата мого, а мїй брат для мене. Вїн пасе в лелїях. 4 Гарна і крѣвна моя, як бажаннїя. Гарна, як Єрусалїм. Страшна, як розташованї полкї. 5 Відвернї твої очї з-перед мене, бо вони мене окрїлили. Твоє волосся, як козячї стада, якї пїднїалися з Галааду. 6 Твої зуби, як стада остриженїх, якї вїйшли з купелї, всї з близнїятами, і бездїтної немає в нїх. 7 Твої губи, як червонїй шнурочок, і твоя мова гарна. Твоє яблуко, як шкїрка гранатового яблука без твоего мовчаннїя. 8 Є 60-т царїцї і 80-т наложницї, і молодїцї, яким немає числа, 9 є одна, моя голубка, моя досконала є в її матерї, вїбрана в тої, що її породїла. Побачїли її сїонскї дочкї і поблагословили її, царїцї і наложницї її похвалили. 10 Хто вона, та, що прїхїлилася, наче ранок, гарна, як мїсяць, вїбрана, як сонце, страшна, як вишїкованї поклї? 11 До огорожї горїхїв зїйшов вїн подивїтїся і на плоди потоку, побачїти чї зацвїв винограднїк і чї зацвїли гранатовї яблука. Там дам тобї мої груди. 12 Не взнала моя душа – вїн мене поклав на амінадавову колїснїцю. 7,1 Повернїся, повернїся, суламїтко! Повернїся і поглянемо на тебе.

Глава 7

Хто що бачїть в суламїтцї, що прїходить, наче групї полкїв? 2 Якї краснї твої крокї у твоему взуттї, амінадавова дочко. Порухї твоїх бѣдер подїбнї до намїста – дїло рук

¹(εις φιαλας) ²[ει S] ³(-μα) ⁴[-εστιν] ⁵(και αυκουσαι) ⁶(Αμιναδαβ) ⁷(-επιστρεφε) ⁸(παρεμβολων) ⁹[Α=αμιναδαβ]

7,2 Пісня пісень 8,6

митця. 3 Твій пупок, наче карбована чаша, що не потребує суміші. Твій живіт, наче сніп пшениці, оточений леліями. 4 Твої дві груди, як два малюки – близнята сарни. 5 Твоя шия, як слонова вежа. Твої очі, як озеро в Есевоні, в брамах дочки численних. Твої ніздрі, як ливанська вежа, що глядить на лице Дамаску. 6 Твоя голова на тобі, як гора Кармил, плетінки твоєї голови, наче царська багрянниця, зв'язана на перегонах. 7 Як ти прикрасилася і як ти осолодилася, любове, в твоїй їжі! 8 Ось твоя велич уподібнилася до пальми і твої груди до її китиць. 9 Я сказав: Вийду на пальму і охоплю її висоту! І твої дві груди будуть, як китиці винограду, і запах твоїх ніздрів, як яблука, 10 і твоє горло, як добре вино. Ходить він, мій брат, правильно задоволений моїми устами і зубами. 11 Я для мого брата. І до мене його повернення. 12 Ходи, мій брате! Вийдемо в поле, поселимося в селлах. 13 Рано будемо у виноградниках: побачимо чи зацвів виноград і чи виріс плід, чи є гранатові яблука. Там тобі дам мої груди. 14 Мандрагори видали свій запах при наших дверях. Всі овочі добірні, нові до старих, мій кривний, я для тебе зберегла.

Глава 8

1 Хто дасть тобі, мій брате, що ссеш груди моєї матері? Я тебе знайшла ззовні, цілую тебе – і більше мене не зневажать. 2 Обійму тебе і введу тебе до хати моєї матері і до спальні тієї, що мене зачала. Там ти мене навчиш. Я тебе напою вином з вишуканими зелями. І там напитки мого потоку. 3 Його лівиця під моєю головою, а його правиця мене обіймає. 4 Я закликаю вас, ерусалимські дочки, в силах і в кріпості поля! Чому підносите і пробуджуєте любов, поки не бажає? 5 Хто вона, та, що виходить вибілена і скріплена її братом? Від яблуні я тебе підніс, там болі зазнала твоя матір, там болі зазнала та, що тебе породила. 6 Поклали мене як печать на твоєму серці і як печать на твоєму рамені. Бо любов сильна, як смерть, зависть тверда, як ад. Її крила, наче полум'яний вогонь,

серʼзʼа̄ дѣлѣ рѣкѣ хӯдо̄жника̄. пупѣ твое̄ ѿко̄ ча̄ша̄ не̄потребує̄ суміші̄. живіт̄ твоє̄, наче̄ сніп̄ пшениці̄, оточений̄ леліямӣ. 4 твої̄ дві̄ грудӣ, як̄ два̄ малюкӣ – близнята̄ сарнӣ. 5 твоя̄ шия̄, як̄ слонова̄ вежа̄. твої̄ очі̄, як̄ озеро̄ в Есевоні̄, в брамах̄ дочкӣ численних̄. твої̄ ніздрі̄, як̄ ливанська̄ вежа̄, що̄ глядить̄ на лице̄ Дамаскӯ. 6 твоя̄ голова̄ на тобі̄, як̄ гора̄ Кармил̄, плетінкӣ твоєї̄ головӣ, наче̄ царська̄ багрянниця̄, зв'язана̄ на перегонах̄. 7 як̄ тӣ прикрасилася̄ і як̄ тӣ осолодилася̄, любове̄, в твоїй̄ їжі̄! 8 ось̄ твоя̄ велич̄ уподібнилася̄ до пальмӣ і твої̄ грудӣ до її̄ китиць̄. 9 я̄ сказав̄: Вийдӯ на пальмӯ і охоплю̄ її̄ висотӯ! і твої̄ дві̄ грудӣ будуть̄, як̄ китиці̄ виноградӯ, і запах̄ твоїх̄ ніздрів̄, як̄ яблука̄, 10 і твоє̄ горло̄, як̄ добре̄ вино. ходить̄ він̄, мій̄ брат̄, правильно̄ задоволений̄ моїмӣ устамӣ і зубамӣ. 11 я̄ для̄ мого̄ брата̄. і до̄ мене̄ його̄ повернення̄. 12 ходӣ, мій̄ брате̄! вийдемо̄ в поле̄, поселимося̄ в селлах̄. 13 рано̄ будемо̄ у виноградниках̄: побачимо̄ чӣ зацвів̄ виноград̄ і чӣ виріс̄ плід̄, чӣ є̄ гранатові̄ яблука̄. там̄ тобі̄ дам̄ мої̄ грудӣ. 14 мандрагорӣ видалӣ свій̄ запах̄ прӣ наших̄ дверях̄. всі̄ овочі̄ добірні̄, нові̄ до̄ старих̄, мій̄ кривний̄, я̄ для̄ тебе̄ зберегла̄.

Гла, й.

К

тто дасть ти брате мій сьсѣца сѣсца мѣре моѣа. оберѣтпохѣ тѣа вѣтѣ цѣлѣю тѣа. ӣ кптомѣ не̄ оуничижѣ мене. обѣимѣ тѣа (ӣ) вѣвѣдѣ тѣа вѣ до̄мѣ мѣре моѣа, ӣ вѣ лѣжницѣ зачѣншѣа мѣа. (тѣа мѣа наоучиши), напою тѣа вина сѣ вѣ намӣ спроѣнаго, (ӣ пѣптѣа попѣока моѣго)⁶. шѣнѣца ѣго пѣ главою̄ мѣн, ӣ десницѣа ѣго обѣимѣтѣ мѣа. Клѣ̄ вѣ дѣцѣрӣ іѣрлѣмѣла̄ в̄ силахѣ ӣ вѣ крѣтѣ-посѣтѣӣ села̄. і̄тѣо̄ двѣжѣтѣ ӣ вѣзвѣзѣтѣ любовѣ до̄ндеже̄ ѣще̄ хѣцѣ. Кпѣо̄ сѣа̄ вѣсходѣцѣа̄ оуѣтѣлена̄, (ӣ) оӯтѣвержѣема̄ о̄ брата̄тѣ ѣа. ѿ̄ об̄лока̄ вѣс-птѣвнѣхѣ тѣа, тѣамо̄ поболѣтѣ мѣтѣӣ твое̄а, тѣамо̄ поболѣтѣ роженша̄ тѣа. Положишѣа̄ мѣа ѿко̄ печѣтѣ на̄ рѣцѣ̄ твое̄ѣ, (ӣ) ѿко̄ печѣтѣ на̄ мѣшѣцѣ̄ твое̄ѣн. за̄нѣ̄ крѣтѣпка̄ ѿко̄ смѣртѣ̄ любовѣ, жѣсѣтѣока̄ ѿко̄ ѣдѣтѣ̄ за̄вѣстѣ̄. крѣла̄ ѣа̄ (ѿко̄ о̄гнѣ̄ пла̄мена̄ оӯгліє̄

¹(λιμναι) ²(και) ³[S*] ⁴(2,3,1) ⁵(και) ⁶(απο ναματος ρουμ μου)

8,6 Пісня пісень 8,14

О́гненю)¹, пла́мьє є̑. вода̑ мно́га не мо́жептє о́уга-
снїти̑ лю́бве, њ рї́ки не по́поплаптє̑ є̑. а́ще
да́стє мужї̑ вєє̑ њмѣ́нїє̑ свое̑ вѣ̑ лю́бви, о́уничи́же-
нїє̑мѣ̑ о́уничи́жаптє̑ є̑го̑. Сестра̑ на́ша мала̑ њ сє́-
цѣ̑ не њмаптє̑. чѣ́то стѣпво́римѣ̑ сестрѣ̑ на́шен вѣ̑
днѣ̑ во́нже̑ а́ще гл҃апти̑ бѣ́детє̑ є̑н. Ѣ́ще̑ стѣ́бна̑
є̑стє̑ стѣ́граднѣ̑ на̑ неѣ̑ стѣ́рѣхн̑ сребра̑ныа̑. (-)² а́ще
дверѣ̑ є̑стє̑ напнї́шемѣ̑ на̑ неѣ̑ дѣ́скѣ̑ ке́дровѣ̑. Ѣ́зѣ̑
стѣ́бна̑ њ сє́сца̑ моа̑ ња́ко̑ (стѣ́оптє̑)³. а́зѣ̑ бѣ́хѣ̑ вѣ̑
о́чїю̑ є̑го̑, о́брѣ́птїа̑ющи̑ мнѣ̑рѣ̑. виногра́дѣ̑ бѣ́хѣ̑ (со-
ло́монѣ̑)⁴ вѣ̑ вє́єламо́нѣ̑, (њ) да́стє̑ виногра́дѣ̑ свое̑
стѣ́регѣ́щнмѣ̑ (є̑го̑). мужї̑̑ принесе̑̑ вѣ̑ пло́дѣ̑̑ є̑го̑
тѣ́єа̑щѣ̑ сребренї́є̑стє̑. виногра́дѣ̑̑ моѣ̑̑ предѣ̑ мно́ю̑,
тѣ́єа̑ща̑ (со́ломо́на̑)⁵, њ двѣ́стє̑ стѣ́регѣ́щн̑̑ пло́д̑̑
є̑го̑. Стѣ́дан̑̑ вѣ̑ о́граде̑хѣ̑̑ (мно́гнхѣ̑̑, њ) дрѣ́вїа̑̑
вѣ̑землю́щїа̑̑, гл҃а̑̑ тѣ̑воѣ̑̑ о́услы́ши̑̑ мнѣ̑. бѣ́гнѣ̑̑ бра́тє̑̑
моѣ̑̑ њ о́уподо́бієа̑̑ сернѣ̑̑, њли̑̑ ю́нцє̑мѣ̑̑ о́ленѣ̑̑ на̑
горѣ̑̑ аро́ма́тїє̑скї̑̑.

Конецъ̑ кнїгѣ̑̑ тѣ́сенн̑̑ тѣ́сенн̑̑мѣ̑̑.
Ѣ́маптє̑̑ в себѣ̑̑, гл҃а̑̑, њ̑̑.

її полум'я – вогняне вугілля. 7 Ве-
лика вода не зможе згасити любові, і
ріки її не затоплять. Якщо чоловік
дасть весь свій маєток в любові, зне-
вагою його зневажать. 8 Наша сестра
мала і грудей немає. Що зробимо для
нашої сестри в день, в якому лиш
буде говорити до неї? 9 Якщо є стіна,
збудуємо на ній срібні башти. Якщо є
двері, розпишемо на ній кедрові дош-
ки. 10 Я – мур, і мої груди як башти.
Я була в його очах як та, що знахо-
дить мир. 11 У Соломона був вино-
градник у Вееламоні. І він дав свій
виноградник тим, що його стерегли.
Чоловік принесе з його плоду тисячу
срібняків. 12 Мій виноградник переді
мною. Соломонова тисяча і двісті
тих, що стережуть його плід. 13 Ти,
що сидиш в численних огорожах і
другим приділяєш увагу, дай мені
почути твій голос. 14 Біжи, мій брате,
і уподібнися до сарни або молодого
оленя на ароматських горах!

Кінець̑ кнїгн̑̑ “Піснѣ̑̑ пісє̑нь̑̑”.
Має̑̑ в собї̑̑ 8 гла̑̑̑.

¹(περιπτερα πυρος) ²(και) ³(πυργοι) ⁴(Σαλωμων) ⁵(σοι Σαλωμων)

